

• E.T. Seton: *Protože jsem poznal trýzeň žizně, chtěl bych vykopat studnu, ze které by mohli pit i jiní* •

JEŽÍŠ A SAMARITÁNKA

STUDÁNKA

• Farnost sv. Cyrila a Metoděje •

Pozdrav
z Bratřejova

Každý, kdo pije tuto vodu, bude opět žiznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žiznit navěky, a stane se v něm pramenem vody tryskající do věčného života - Jan 4,13-15 ▶ [Ježíš rozmlouvá se Samaritánkou - YouTube](#)

• Bratřejovský měsíčník / č. 240

únor - 2023

Vychází od března 2003 •

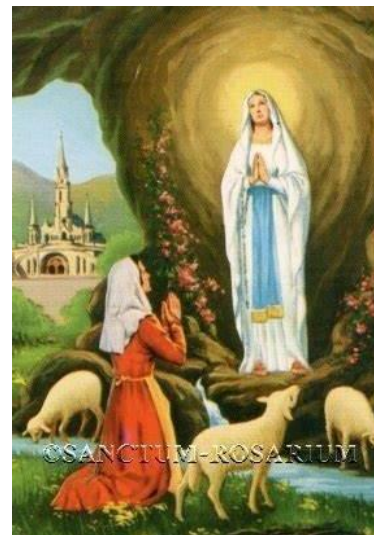
11.2. - *Panna Maria Lurdská*

Panna Maria Lurdská je tu nejen pro nemocné. Jedenáctý únor patří v liturgickém kalendáři Panně Marii Lurdské. Tento den se

také slaví jako Světový den nemocných. I když se to na první pohled může zdát nelogické, tyto dvě vzpomínky jsou propojeny. Kdysi malé venkovské město na jihu Francie, dnes ho navštíví asi milion poutníků ročně.

Jeho známý příběh křesťanům začal 11. února 1858. V tento den se krásná Paní poprvé zjevila chudé 14leté Bernadettě Soubirousové v jeskyni Massabiell poblíž Lurd. Později se jí představila jako *Neposkvrněné početí*. Dogma o Neposkvrněném početí, které říká, že Marie nebyla dotčena žádným, ani prvotním hříchem, bylo vyhlášeno o čtyři roky dříve papežem Piem IX. Při těchto slovech lurdský kněz pochopil, že to není výmysl.

Osmnáct zjevení. Krásná žena oblečená v bílém a přehozená modrou stuhou měla podle Bernadetty na nohou žluté růže. Do 11. července 1858 se dívka ukázala celkem 18krát. Nikdo jiný ji neviděl, takže jí zpočátku nevěřili. Kromě toho byla během setkání v extázi, která byla dokonce vyšetřena lékařem během jednoho ze zjevení. Nejprve si myslel, že je to podvod, ale vyšetřování ukázalo, že Bernadetta skutečně s někým komunikovala, a přitom zůstala klidná. Paní moc nemluvila, předávala jen pár vět. Zejména vyzývala k pokání. Během devátého zjevení na konci února 1858 řekla mladé vizionářce, aby pila vodu z pramene. Žádná tam však nebyla, a tak jí ukázala místo, kde si musela hrabat rukama. Voda tam skutečně začala hojně téct, což je od té doby symbolem uzdravení nejen tělesným, ale především duchovním.

Na jiném setkání Panna Maria požádala dívku, aby předala svou žádost kněžím. Chtěla, aby se na místě zjevení konala procesí a aby tam byla postavena kaple. Od roku 1862 jsou zjevení uznána církví jako pravdivá, což znamená, že na tomto místě se mohou konat i poutě nebo pobožnosti.

Pro hříšníky a trpící. *Pokání, pokání, pokání!* opakovala Panna Maria prostřednictvím Bernadetty a prosila o modlitby za hříšníky. Mluvila o Bohu, který netrestá, ale odpouští. Tato výzva také podnítila hlubší zájem o modlitbu a pomoc nemocným a trpícím v církvi. Za 160 let se na poutním místě uskutečnily tisíce nevysvětlitelných uzdravení těla i duše – od obrácení až po uzdravení z různých nemocí. Existuje však pouze 70 z těch, kteří jsou církevně uznáni. Voda z lurdského pramene prošla mnoha výzkumy, ale nebyly potvrzeny žádné zvláštní účinky. Pouze Bůh může uzdravit, voda je jen prostředek.

Důstojnost pro nemocné. Lurdy se staly místem, kde lidé žádají o fyzické a duchovní milosti. Právě kvůli množství uzdravení vyhlásil papež Jan Pavel II. v roce 1992, v den prvního lurdského zjevení, Světový den nemocných. Jejím cílem je vytvořit důstojné životní podmínky pro nevléčitelné lidi. Připomínáme si lidi kolem nás, kteří trpí, potřebu respektovat je a touhu těmto lidem usnadnit jejich těžký každodenní život. Mezi nejčastější a nejnámější nevléčitelná onemocnění patří Ebola, astma, cukrovka, dětská mozková obrna, svalová dystrofie nebo AIDS.

Svatá Bernadetta byla od počátku spojována s nemocnými. Překonala cholera a v důsledku toho trpěla těžkým astmatem a později tuberkulózou kostí nohou. V důsledku špatného zdraví zemřela ve věku pouhých 35 let. V roce 1933 ji papež Pius XI. prohlásil za svatou.

/ KN.sk. Anna Stankayová 11.02.2020

“ “ “

*** S Marií v každé chvíli.** Když zpozoruješ, že se v tomto pozemském životě více zmitáš uprostřed vichřic a bouří, než že kráčíš po pevné zemi, neodvracej oči od světla této hvězdy - *Panny Marie* - pokud nechceš, aby tě zavalily vlny * Když se strhnou vichřice pokušení, když se dostaneš mezi skály soužení, podívej se na hvězdu, volej Marii * Když tebou zmitají vlny pýchy, ctižádostivosti, pomluv, žárlivosti, podívej se na hvězdu, volej Marii * Když lodíkou tvé duše otřásá hněv nebo lakomství či žádostivost těla, podívej se na Marii * Když tě děsí velikost výčitek, když tě leká nečisté svědomí, když se hrozíš přísného soudu a už tě chce pohltit hlubina zármutku a propast zoufalství, mysl na Marii * V nebezpečí, v úzkostech a v pochybnostech mysl na Marii, vzývej Marii. Její jméno ať neopustí tvá ústa, ať nezmizí z tvého srdce * A abys získal pomoc její přimlavy, nezapomínej na příklad jejího života. Následuj ji a nebudeš bloudit. Pros ji a nikdy nebudeš bez naděje. Na ni mysl a nikdy se nezmýlíš. Jí se drž a nepadneš. Pod její ochranou nepoznáš strach * Povede-li tě ona, neunavíš se. Bude-li ti ona milostivá, dosáhneš cíle. A tak na sobě samém zakusíš, jak správně hovoří evangelista: *Jméno té panny bylo Maria Lk 1,27.*

/ Sv. Bernard z Clairvaux

“ “ “

22.2. - Popeleční středa – přísný půst

Na začátku doby postní jsme zváni, mimo jiné k modlitbě za církve a celý svět. Bůh nechce smrt hříšníka, ale aby se obrátil a žil. Modleme se proto za spásu celého světa a společně volejme: *Pane, smiluj se.*

- + Obnov, Pane, svou církev a připrav nás na slavení Velikonoc. - *Pane, smiluj se.*
- + Přiveď katechumeny ke křestnímu prameni a k eucharistickému stolu a dávej jim dary Ducha Svatého. - *Pane, smiluj se.*
- + Dej, ať je všude ve světě respektována svoboda lidského svědomí. - *Pane, smiluj se.*
- + Pomáhej nám, abychom rozvazovali nespravedlivá pouta, dělili se s chudými a hladovými a nikdy nebyli neteční k potřebám bližních. - *Pane, smiluj se.*
- + Ved' nás k pravému obrácení a zbav nás neupřímnosti a přetvářky. - *Pane, smiluj se.*
- + Pamatuj na všechny, kdo nás předešli. Pane, obnov a chraň celé lidstvo, neboť ve tvých rukou je všechna moc nyní i vždycky a na věky věků. Amen. / modlitba.cz

„Snad vás zaráží mé utrpení, které jste způsobili, a jeho velikost. Nebojte se. Tento kříž není ostnem pro mne, ale pro smrt. Tyto hřeby do mne nevbíjejí bolest, jen hlouběji do mne zaráží lásku k vám. Tyto rány nevyvolávají můj nářek, ale spíše vás uvádí hlouběji do mého nitra. Rozpětím mých rukou se nezvětšují má muka, ale rozšiřuje se má náruč pro vás. Moje krev nepřichází nazmar, ale je vaším trvalým výkupným.

Pojďte tedy, vraťte se a aspoň tak se přesvědčte, jakého máte Otce. Vidíte, že za zlo odplácí dobrem, za křivdy láskou, za veliké rány velikým odpuštěním.“ (sv. Petr Chryzolog)

Pravá láska, která pochází od Boha, mizí a místo toho převládá falešná láska, která pochází od satana a ze světa. Dokonce i dobří mají problém najít pravou lásku. Bůh je po boku těch, kdo se modlí, a nemůže jim nepomoci rozhodnout se pro pravou lásku.

/ Servi della Soferenza – služebníci utrpení

Vlasti zapuzena a vyvolena Ester - Est 1, 1-3. 9-13. 15-16. 19; 2, 5-10. 16-17

- čtení ze Starého zákona -

Za dnů Asuera, který vládl od Indie až po Etiopii nad sto dvaceti sedmi krajinami - když vládl na trůně svého království v Suzách, hlavním to měště své říše - vystrojil třetího roku své vlády velikou hostinu všem svým knížatům a služebníkům, perským vojevůdcům, slovným Médům a vladařům nad krajinami. Také královna Vasti uspořádala hostinu pro ženy v paláci, kde sídlíval král Asuerus.

Sedmého dne pak, když byl král velmi rozjařen a po přílišném pití rozpálen vínem, rozkázal Maumanovi, Bazatovi, Harbonovi, Bagatovi, Abgatovi, Zetarovi a Karkasovi - sedmi to komorníkům, kteří konali před ním službu, aby přivedli královnu Vasti před krále a dali jí na hlavu její korunu, aby ukázal její krásu všemu lidu i knížatům, neboť byla velmi krásná. Ona však odepřela a vzepřela se královskému rozkazu, který král vzkázal po komornících. Král se proto rozhněval a byl rozpálen náramnou prchlivostí.

Tázal se mudrců, kteří podle královského obyčeje byli vždycky při něm; protože znali ustanovení a staré zvyky, činil všechny věci, když se s nimi poradil; těch se král tázal, kterému rozsudku propadá královna Vasti, protože nechtěla splnit rozkaz krále Asuera, který vzkázal po komornících.

V přítomnosti krále a knížat odpověděl Mamuchan: *Královna Vasti se neprovinila jen proti králi, nýbrž i proti všemu lidu a knížatům, kteří jsou ve všech zemích krále Asuera: Uzná-li to král za dobré ať vyjde od tebe výnos a ať je sepsán podle perského a médského zákona, který nesmí být přestoupen, že Vasti již nesmí vejít ke králi, ale královskou důstojnost ať dostane jiná, která je lepší než ona.*

V měště Suzách byl Žid jménem Mardocheus syn Jajra, syn Semeje, syna Kišova z rodu Jemini, který byl odvečen z Jeruzaléma, když babylónský král Nabuchodonosor dal odvést judského krále Jechoniáše. Ten byl pěstounem dcery svého bratra, Edissy, zvané jiným jménem Ester, která neměla otce ani matku. Byla velmi krásná a sličné tváře. Mardocheus si ji vzal za dceru, když jí otec a matka zemřeli.

Tehdy byl vyhlášen králův rozkaz a podle jeho vůle bylo přivedeno do Suz mnoho krásných dívek a odevzdáno komorníku Egejovi. Byla mu též dána mezi jinými dívkami Ester na starost mezi ženy. Dívka se mu zalíbila a našla u něho přízeň. Komorníkovi přikázal; ať si pospíší s tím, čeho je třeba k ženské kráse, ať jí dá její podíl a sedm nejkrásnějších dívek z královského domu, ať jí i její služebnice ozdobí a okráší. Ester neudala svou národnost ani svůj původ, protože jí Mardocheus nařídil, aby o tom úplně pomlčela.

Sedmého roku vlády Asuera - desátého měsíce zvaného tebet, byla uvedena do jeho ložnice. Král si ji zamiloval víc než všechny ženy; větší lásky a milosti došla u něho než všechny ženy; dal jí na hlavu královskou korunu a učinil ji královnou místo Vasti.

Blahopřání

16. února slaví své 67. narozeniny otec pomocný biskup Mons. Antonín Basler
1.8.1990 – 30.6.1999

16. února slaví své 41. narozeniny P. Ing. Marek Mikulaščík, FSCB

Bože, dej kněžím milosti, které potřebují k svému i našemu posvěcení
Vzpomeňme na ně ve svých modlitbách

Nebeský Otče, dej, ať mezi křesťany povstanou četná a svatá kněžská povolání. Daruj nám svaté služebníky tvého oltáře, kteří budou pozornými a zapálenými strážci eucharistie, která je svátostí Kristova největšího daru pro vykoupení světa.
Benedikt XVI.

Christus vivit - Kristus žije

/ papež František

Mladí lidé ve světě, který je v krizi

Mladí lidé s kořeny. Často jsem viděl mladé a krásné stromy, které vyháněly své větve k nebi ve snaze růst stále výš, a připadaly mi jako zpěv naděje. Ale později, po bouři, jsem je našel spadlé a bez života. Neměly hluboké kořeny. Rozpínaly své větve, aniž byly pevně usazeny v zemi, a tak jakmile příroda projevila svou sílu, padly. Proto mě trápí, když vidím, jak jsou někdy mladí lidé povzbuzováni, aby stavěli budoucnost bez kořenů, jako by svět začínal dnes.

Není možné, aby někdo rostl, nemá-li silné kořeny, které mu mají pomoci stát zpříma a pevně na zemi. Člověk snadno uletí, když se nemá čeho přidržet, když se nemá kde pevně usadit.

Nenechte se zbavit kořenů. Toto není okrajová otázka a považuji za důležité věnovat jí jednu krátkou kapitolu. Když ji pochopíme, dokážeme odlišit radost mládí od falešného kultu mladosti, kterého někteří využívají, aby sváděli mladé lidi a používali je pro své cíle. Posud'te sami. Když vám někdo říká, abyste ignorovali své dějiny, abyste odmítali zkušenosti starších lidí, abyste pohrdali minulostí a vzhlíželi jen k budoucnosti, kterou vám nabízí – *což není toto snadný způsob, jak si vás chce touto nabídkou přitáhnout, abyste mu pak dělali jen to, co vám řekne?*

Takový člověk potřebuje, abyste byli prázdní, bez kořenů, abyste ničemu nedůvěřovali, abyste věřili jen jeho slibům a podrobovali se jeho plánům. Právě tak působí ideologie různého druhu, které ničí všecko, co je jiné, a tak mohou vládnout bez jakéhokoliv odporu. K tomu potřebují takové mladé lidi, kteří pohrdají dějinami, kteří odmítají duchovní a lidské bohatství předávané po generace a nedbají na nic z toho, co bylo předtím.

Tito manipulátoři současně používají další zdroj: zbožšťování mládí, jako kdyby všecko, co není mladé, bylo zavrženímhodné a neplatné. Symbolem tohoto nového kultu se stává mladé tělo, a tudíž všechno, co má něco společného s tímto tělem, je zbožňováno jako modla a bezmezně žádáno, kdežto na to, co mladé není, se nahlíží s pohrdáním. To je ale zbraň, která na prvním místě znehodnocuje mladé lidi, protože je zbavuje skutečných hodnot a využívá je k získávání osobních, ekonomických nebo politických výhod.

Charisma rozlišování - P. Elias Vella exorcista

Vedete-li modlitbu za uzdravení, musíte vědět, že není nutné, aby byli přítomni lidé se všemi charismaty, která jsme vyjmenovali. Pokud je ale máme, mohou být při službě uzdravování velmi užiteční. Velmi užitečný je dar rozlišování duchů. Co to znamená? Představuje to dovednost rozlišit, jestli například tato bouřka pochází od Ducha Svatého nebo od zlého ducha nebo jsou její příčiny úplně přirozené. Během modlitby za uzdravení toto charisma velmi často potřebujeme, zvláště když člověk, za kterého se modlíme, nějakým způsobem reaguje na přednášené modlitby. Občas se setkáváme s tím, že osoba, za kterou se modlíme, reaguje velmi zvláštním způsobem, například upadne do transu. Když lidé vidí někoho v transu, obvykle okamžitě prohlásí, že je to pod vlivem zlého ducha. Nebo se domnívají, že dotyčný člověk právě prožívá nějaký mystický zážitek. Další si myslí, že je tento stav psychického původu. V danou chvíli je důležité rozlišit, zda jde o působení Ducha Svatého, o působení zlého ducha, nebo zda takto reaguje psychika. Nyní je jasné, jak je důležité mít charisma rozlišování duchů.

Toto charisma často nebývá nejsilnější u člověka, který vede modlitby. Pán jej občas dává někomu, kdo dotyčnému jen pomáhá. Když se modlím za osvobození nebo vykonávám exorcismus, mám v určitou chvíli pochybnosti, jestli zlý duch odešel, nebo jestli ještě zůstává. Tehdy velmi ocením charisma druhých lidí, kteří jsou se mnou a kteří mi v danou chvíli s jistotou řeknou: *Pokračuj v modlitbě, protože ještě je tady!* nebo: *Ted' zastav, protože můžeš psychicky uškodit.* Proto tato charisma, která Duch dává různým lidem jako pomoc k modlitbě za uzdravení, musíme využívat.

Dar rozlišování, o kterém mluvíme, může mít více podob. Může jít o přirozené rozlišování, jehož zdrojem je zdravý rozum. Někdy stačí ovládat několik základních

psychologických principů, abychom dokázali rozlišit, co se okolo nás děje. Zda se třeba jedná jen o krizi, kterou člověk prochází, o nic více. Tomuto daru říkáme přirozené rozlišování.

Dalším druhem je doktrinální rozlišování. Člověk, který má tento dar rozlišování, dokáže potvrdit, jestli to, co se děje, je v souladu s Božím slovem a jestli je základem Boží slovo. Když vidíte, že to, co se děje okolo vás, nemá absolutně nic společného s tím, co Ježíš říká v Bibli, tehdy můžete hned rozlišit, že to nepochází od Pána. Když za mnou přijde nějaká žena a řekne mi například, že se jí zjevila Panna Maria a pověděla jí mnoho věcí proti biskupovi, okamžitě můžu rozlišit, že toto zjevení nepochází od Pána. Tomu se říká doktrinální rozlišování, protože takzvané zjevení nemělo základ v Božím slově.

Dalším typem rozlišování je osobní nebo komunitní rozlišování, rozlišování ve společenství. O osobním rozlišování mluvíme tehdy, když osoba sama dospěje k určitému závěru o tom, co Bůh v určité konkrétní situaci chce. Komunitní rozlišování se uskutečňuje tehdy, když k závěru dospěje celé společenství. Pak existuje také charismatické rozlišování, kdy rozlišujeme prostřednictvím citů a pohnutek, které pocházejí z Ducha. Toto rozlišování obvykle doprovází slovo poznání.

/ snímek křesťan dnes

Různé vzpomínky, které ti satan předkládá, mohou být pro srdce těžkou zkouškou. Těmto útokům se rychle vyhni a vroucně pros Ježíše, vzyvej Pannu Marii a otce Pia, aby při tobě ve zkoušce stáli * Když stojíš před Ukřižovaným, pamatuj na to, že Ježíš vzal na sebe hříchy celého světa, i ty tvoje, aby ti odpustil a učinil tě šťastným v nebeském království

/ Servi della Soferenza – služebníci utrpení

Vlak života

Život je jako jízda vlakem se všemi zastávkami, túrami a nehodami. Nastoupíme do vlaku, potkáme rodiče a myslíme si, že budou s námi cestovat navždy, ale vystoupí na nějakém nádraží a my musíme pokračovat v cestě bez nich. Do vlaku nastoupí spousta cestujících, naši bratři a sestry, přátelé, dokonce i láska našeho života. Mnozí vystoupí z vlaku a nechají za sebou velkou mezeru. U některých si ani nevšimneme, že vystoupili. Je to cesta plná radosti, smutku, pozdravů při setkání i při rozloučení. Úspěch spočívá v navázání dobrého vztahu s každým.

Velká hádanka je: Nevíme, na které stanici musíme vystoupit. Proto musíme žít, milovat, odpouštět a vždy ze sebe vydat to nejlepší! Protože když přijde chvíle, kdy budeme muset vystoupit z vlaku a naše místo zůstane prázdné, měly by za námi zůstat jen krásné vzpomínky, které budou navždy cestovat ve vlaku života!

Přeji vám, aby byl váš výlet každým dnem hezčí a v zavazadle jste vždy měli lásku, zdraví, pochopení, úspěch a peníze. Děkuji všem cestujícím ve vlaku mého života!!!

Silní lidé vědí, jak udržet svůj život v nejlepším pořádku. I se slzami v očích můžu s úsměvem říci: Mám se dobře. Bud'te upřímní a pošlete ho všem, kteří vám v minulých letech vykouzlili úsměv na tváři.

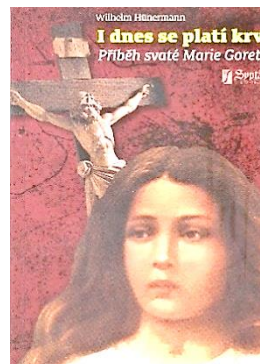
Posílám vám to, abych vám mohla jednoduše říci: je hezké, že existujete. / N.N.

Vloni uběhlo 120 let od mučednické smrti
Marie Gorettiové

Wilhelm Hünermann -
čtení na pokračování

Když už byly děti v posteli, obrátila se paní Assunta na manžela: *Nebylo to trochu přísné, žes nedopřál Mariettě tu sošku? Měla z ní takovou radost.* Luigi, který právě dělal topůrko k nové sekeře, zvedl hlavu a řekl: *S oběma Serenelli nechci mít nic společného kromě práce - Starý, pravda, má své chyby, namítala žena, ale na Alessandra si vlastně nemůžeš naříkat. Je zdvořilý, ochotný, pije a kleje jen málo, každou neděli chodí do kostela a každé dva měsíce ke svátostem. Opravdu nechápu, co mu můžeš vytýkat - Nemůže se podívat člověku přímo do očí, odvětil muž a nechal klesnout nůž. Ten klacek se nic dobrého mezi námořníky nenaučil, má vždycky tajnosti a čím má ověšeny stěny, víš sama.*

Baže vím, také se mi to nelíbí, povzdechla si Assunta. Tolikrát jsem mu to vytýkala, ale to je hned skoro hrubý. Chybí mu dobré vychování. Víš přece, že Alessandro svou matku téměř nepoznal, tak brzo umřela. Pak začal starý pít a sám nosí všelijaké špatné časopisy a knihy domů, a tak je čte mladý se stejnou vášnivostí jako táta - Věř, nikdy jsem neměl chuť jít do Concy, povzdechl si otec. Mám pořád pocit, jako by nám všem tu hrozilo neštěstí v této vesnici bez Spasitele.

Hezkou chvíli seděli oba mlčky, zatím co muž dokončoval svou práci na topůrku a žena přišivala novou záplatu na Angelův kabátek. *Tak ty myslíš, že jsem na děti příliš přísný, začal konečně muž mluvit, ale mne neopouští vědomí, že je musím chránit před velkým nebezpečím. A co máme my dva kromě svých dětí? - Máš pravdu, dodala paní Assunta pohnutě, a sám víš, že ti před dětmi nikdy neodporuji, ba naopak schvaluji, co nařizuješ. Ale s tím andělem, to bylo přece jen trochu kruté. Marietta kvůli tomu v posteli tolik plakala.*

Marietta je hodné a dobré dítě, řekl Luigi, bylo mi vždy jasné, že v ní nám dobrý Bůh zvlášť požehnal. Avšak je tak důvěřivá, bez jakékoliv zlé myšlenky, že mne to nutí, abych jí zcela zvlášť ochraňoval - Ale ten anděl strážný by jí zcela jistě nepřinesl žádnou škodu, trvala na svém žena stále ještě s jemnou výčitkou. Luigi tiše odpověděl: Snad mi nerozumíš, ale já nechci, aby se naše dítě modlilo před soškou, kterou jí darovaly nečisté ruce. Ale raději půjdeme spát. Zítra musíme časně vstávat

a já ti nevím, v posledních dnech se necítím nějak dobře - Tak zůstaň ráno v posteli, starala se Assunta. Ale Luigi jen s úsměvem zakroutil hlavou. Ano, a pak budou vykládat, že se vyhýbám práci - Tak tedy ve jménu Páně, povzdechla si žena.

Hledat lásku? – Nesmysl, říká rozum; směšné, říká hrdost; riskantní, brání se zkušenost. Ale samota zabíjí, šeptá srdce

“ “ “

Nové víno do nových měchů

Kde je Kristus, tam je radost a docela samozřejmá ochota oběti pro druhé, sebezapření pro dobrou věc ke sdílení Božích darů. A abychom měli jasno, Kristus je tam, kde se takové věci samozřejmě a radostně dějí. Kristus je tam, kam ho ve svém životě pustíme, aby zavedl své nové pořádky, aby nalil nové víno do nových měchů. A docela logicky platí, že tam, kde panuje sobectví, strach, lenost, malomyslnost, je známkou, že jsme dosud Krista do svého života a do svého společenství nepustili, že jen marně zvenčí tluče na naše dveře, zatímco my si žijeme podle svých vlastních pořádků, které třeba mají náboženskou nálepku, že stále znovu záplatujeme starou zvětšenou látku, které záplaty už nepomohou, protože díry už jenom zvětšují.

Tam, kde Kristus není, je potřeba půstu, je potřeba pokání, proměny smýšlení a života. V té míře, v jaké nám Kristus chybí, s tím musíme něco dělat. Musíme se sebou něco dělat, abychom mu nebránili. A nikdo není tak dokonalý, aby takovou možnost nepotřeboval. Bůh po nás nechce nic nesmyslného. Nechce, abychom zvažovali, jaké se smí v postní době jíst a nejíst maso, jestli můžeme jíst ryby, jestli se smí tancovat a kdy ne. Nechce, abychom dodržovali předpisy, kterým nerozumíme, jen proto, že to někdo nařídil. Chce, abychom v sobě zkoumali, co nám brání Boží lásku a radost přijmout a vnášet do života. Slovo půst připomíná slovo pustit, a o to jde. Pustit, opustit to, co nám brání v plném životě s Bohem, co brání radosti a lásce. Pro to je třeba něco udělat, něco nového, nejen v duchu, ale skutečně něco opustit, něčeho se vzdát, něčeho, co škodí našemu tělu nebo naší duši, a udělat něco, co prospívá. Jenom tak se přesvědčíme, že Bůh své sliby plní, že nás opravdu proměňuje svojí láskou, a že nám dává sílu k tomu, abychom žili podle jeho vůle.

/ Sandra Silná, farářka sboru Církve československé husitské v Brně na Botanické ulici

Stařec a smrt

Obrácení slavného francouzského boxera

Beze slova odcházíme. Tento adoptivní dědeček je pro mě nepostradatelný. Svůj život dospívajícího mladíka, kterého nikdo nemá rád, si bez jeho přítomnosti už

nedokážu představit. S Nénesse, s tou nemáme nic společného, neznáme ji. To není jako pan Léon; on nesmí umřít. Zlobím se na Velkého šéfa, že mi vzal přítele bez mého dovolení. Pan Věčný ten večer dostává, co proto. Připravuju mu ošklivé chvilky. Když jsme si ulevili ze svého smutku, loučíme se. Jim se vrací domů, do Bagnolet, aby našel svou opilou matku a své slzy; já zas do svého paláce s koly se studivým pocitem opuštěnosti. Už nevěřím ničemu, právě se ve mně něco uzavřelo. Jako sesuv půdy v mém srdci, propast, která se mě snaží vsát. Všechno, co jsem se pokoušel vybudovat, se zřítilo. Následující dny jsou smutné. To, že už tu pan Léon není, ve mně prohloubilo pocit nesmírné prázdnoty. Večer si s Jimem na počest našeho starého přítele kupujeme Le Monde. Rozprávíme pak na lavičce. Nemá to šťávu a kultivované to taky není. Takže rychle s tímto rituálem končíme. Náš svět se hroutí, bolí to. Za několik dní Jim nepřijde na sraz. Od někoho z party se dozvím, že je ve vězení. Natloukl chlapovi, který využíval jeho opilou matku. Zmlátil ho moc, chlápek je ve špitále. Takže jsem sám, s náladou pod psa. K čemu ten ztrápený život? Jaký má smysl to věčné stěhování? Žádný nevidím. Velká černá díra. Přátelství mi bylo bezpochyby milejší než moje pocity delikventa. Ale je pryč. Ano, zlobím se na Velkého šéfa, který se teď asi chechtá z výšin svého nebe. Černé myšlenky otupují mou ostražitost. Nejsem tak důsledně obezřetný. Policie mě načapá několik dní po smrti pana Léona. Nechám se sebrat. Policiáři mě naloží a vezou na stanici, pak k soudu. Stejný okruh jako minule. Jediná útěcha, úsměv plný pochopení soudcovy sekretářky: *Heleďme, ty jsi tu zas?* - *Ano, jdu za tím kravaťákem.* Neslyšel jsem, že kravaťák vešel do místnosti. Dívá se na mě se svraštěným obočím, ruce v bok: *Zase vy, mladíku? Co chcete?* - *Říkal jsem vám to, aby mě propustili z polepšovny.* Ticho. Vyzve mě, abych se posadil. *Co mám s tebou dělat? Máš nějaký nápad?* Klidně odpovím: *Musíte mě zabít! Pak už vás nebudu otravovat! Jestli mi uděláte nějakou sviňárnu, vrátím se a natřu vám to, varuju vás!* Kravaťák nevypadá, že by ho to vyvedlo z míry, asi už podobného slyšel hodně. Bez úsměvu povzdychne. Vezme telefon a s ustaraným výrazem mluví s neznámo kým. Zřejmě mě nechce zabít. A jsem rád.

**V ringu
s Bohem**

/ Karmelitánské nakladatelství v Kostelním Vydří

z Liturgického kalendáře

- únor -

středa, den přísného postu.

2.2.- svátek **Uvedení Páně do chrámu** * 3.2.- první pátek v měsíci * 6.2.- památka sv. Pavla Mikiho a druhú, mučedníků * 10.2.- památka sv. Scholastiky, panny * 22.2.- Popeleční

✦ **Nedělní ohlášky** - na internetové adrese: fon-bratrejov.wz.cz/ohlasky.pdf

✦ **Úklid kostela únor:** 4.2.- Šafaříková Anna * 11.2.- Válek Vítězslav
18.2.- Šrubařová Jitka * 25.2.- Tomšů Karla

✦ **Nový katalog.** V říjnu 2022 byl vydán nový Katalog arcidiecéze olomoucké, který zaznamenává údaje k 1.10.2022

Ze statistických dat vybíráme: Rozloha arcidiecéze 10 018 km²; počet obyvatel: 1359 847; počet katolíků: 568 000.

Arcidiecéze má 21 děkanátů, které tvoří celkem 418 farností, z nichž je 229 neobsazených.

V olomoucké arcidiecézi působí celkem 326 kněží, z nichž je 83 kněží řeholních; kněžím pomáhá v duchovní správě 43 trvalých jáhnů.

V olomouckém kněžském semináři se připravuje na kněžství 8 bohoslovců z naší arcidiecéze. V přípravném ročníku Teologického konviktu v Olomouci studují čtyři studenti z olomoucké arcidiecéze.

Pořad bohoslužeb
Neděle - 10:30hod. ✦ Středa - 17:30hod.

“ “ “

St/1.- za živé a + ženy farnosti
Ne5.- za + Jana Beňka a živou a + rodinu
St/8.- za + Zdenku Kalendovu a živou rodinu
Ne/12.- za farníky
Ne/19.- za + Lud. a Zdeňku Strakovy, živ. a + rod.
St/22.- za nová kněžská a řeholní povolání
Ne/26.-

ministři práce a sociálních věcí Marián Jurečka a poslanec Marek Benda.

✦ Oficiální státní delegaci na pohřeb emeritního papeže Benedikta XVI. České republiky vedl premiér Petr Fiala s chotí. Pohřbu se účastnil i bývalý prezident ČR Václav Klaus, dále / foto Úřad vlády

Papeže Benedikta XVI. jsem si velmi vážil. Je mi ctí, že jsem měl možnost zastupovat ČR na zádušní mši na Svatopetrském náměstí a osobně se s ním rozloučit. Ať odpočívá v pokoji – řekl předseda vlády Petr Fiala

✦ **Papež František znovu požádal, abychom nezapomínali na mučenou Ukrajinu, která je stále v našich srdcích. Tomuto lidu, který prožívá kruté utrpení, vyjadřujeme svou náklonnost, blízkost a modlitby.** Po těchto slovech se papež na několik okamžiků zastavil v tichu před ikonou známou jako Madonna lidu, která je uctívána na Ukrajině a v Bělorusku, a modlil se za tuto drahou zemi a za mír.

/ MEDIA Divisione Foto

Příloha Studánky

únor - 2023

Zpěv dětí

“ “ “

Mezi vánočními svátky se sešly děti na „zkoušku“. Plánovalo se totiž zpívání koled hned první den v roce. Samy si i navrhly, jak zpěv zpestřit: „Teto, a tu první sloku zazpívají jen kluci a druhou sloku holky.“ Pásmo koled pak děti odzpívaly na začátku mše, která byla obětována právě za děti a rodiny. Nebude dlouho trvat a za rok-za dva se k nim přidají další „malošci“, kteří zatím sedí v lavici s mamkou nebo tatínkem a ještě neumí pořádně mluvit. Mít tolik dětí, to je velký dar pro naši farnost. ☺ /MP

Okamžiky z jáhnova života

Josef Zádřapa,

trvalý jáhen *1935, byl duchovní posilou v naší farní rodině. Na jáhna byl vysvěcen v Olomouci 9. července 1994. Přivážel otce Oldřicha Vinklárka a otce Karla Divoše ke sloužení mši svatých a na jiná místa, kam bylo potřeba. Když P. Vinklárek zemřel a P. Karlovi již nesloužilo potřebné zdraví, zapojil se plně do své jáhenské služby. Ve všední dny vedl bohoslužbu slova a podával svaté přijímání nejen v kostele, ale docházel také do domovů nemocných. Vykonával i některé jiné bohoslužebné obrady.

Jáchna Josef při pohřbu paní L. Adamuškové 23.7.1998

V polovině července roku 2018 pro nemoc odstoupil z jáhenské služby. Brzy poté byl odvezen do Pozlovic u Luhačovic do penzionu Spokojeného stáří. Asi po dvou letech změnil svůj pobyt a dostal se do Domova sester sv. Kříže v Kroměříži, kde ukončil svůj pozemský život 26. 12. 2022 na svátek sv. Štěpána – jáhna. Pohřben v den pohřbu papeže Benedikta XVI. ve čtvrtek 5.1.2023.

- 1.- u Chladné studny – květen 2005
 2.- u hrobu Mons. Jana Kutáče v Lubině s o. Jindřichem 19.5.2015
 3.- při osmdesátých narozenin 2015 převzal od o. Jindřicha televizor
 4.- pouť 2018 - poslední snímek jáhna Josefa v našem kostele v jáhenské službě
 5.- v Pozlovicích – 30.10. 2018
 6.- v Kroměříži – srpen 2020. Pravděpodobně poslední známý snímek za jeho života.

7.8.9.- únor 2020. V této době už Josef pobýval v Pozlovicích u Luhačovic. Tři snímky jsou pořízeny po ukončení prvopáteční mši svaté. Na tuto mši svatou, ale i jiné, ho přivezla a odvezla varhanice Marie. Jsou to vůbec poslední tři snímky Jožky v našem kostele. Na snímku mává nám všem, aby se naposledy rozloučil s námi i s kostelem. / fch

Pohřeb trvalého jáhna Josefa Zádrapy 5.12.2023 ve 14:30h.

Poděkování za pomoc

Zpráva o úmrtí jáhna Jožky Zádrapy přišla „na Štěpána“.

Na druhý den jsem kontaktovala jeho synovce s prosbou o informaci ohledně pohřbu. Protože oba příbuzní zrovna „marodili“ s horečkami, nabídla jsme jim, že pomůžeme s přípravami, které v Bratřejově bude nutné zabezpečit. Strýček Jožka věnoval velkou část svého života službě pro farnost (jako dlouholetý kostelník a jáhen), za kterou jsme mu vděční. A v této chvíli to byla poslední věc, kterou jsme mohli my udělat pro něho.

Bylo velmi pěkné, jak byli naši farníci vstřícní. Sami navrhovali, co mohou zajistit nebo jak finančně pomohou. Podařilo se domluvit naprosto všechno, s ničím nebyl problém. Na

hřbitově byla odkryta hrobka a upraveno vše kolem ní, připravena fara pro pohoštění rodiny i kněží, uvařil se guláš, upekly vdolečky, věnečky a štrúdle, domluvila se obsluha. Byl vytvořen a vytištěn „pamětní obrázek“. Všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomohli s přípravami i důstojným průběhem pohřbu, patří opravdu velké díky. / MP

Setkání sborů 8.1.2023

První setkání sborů za podpory o. Kutáče se uskutečnilo v dubnu 2008. Od té doby se střídala místa konání: Vizovice, Študlov, Bratřejov, jednou také Lačnov a poslední u nás v lednu 2020 (po něm následovala covidová pauza). Na podzim 2022 přišla zpráva, že se „sborů“ zruší, neboť vizovický sbor musí ze Setkání odstoupit, protože se jejich varhanice provdala daleko od Vizovic a oni nemohou v Setkání pokračovat. Zvažovali jsme, co bude dál. Pokud bychom tuto tradici ukončili, už bychom ji nikdy nedali dohromady. Proto jsme se rozhodli, že to „nevzdáme“ a pozveme k nám študlovsko-lačnoský sbor. Kontaktovali jsme dirigenta Františka Tvarůžka a odpověď zněla: „Rádi přijedeme“. Hned na začátku nového roku jsme se sborem provedli „pařbu kuřat“, napekli koláče a cukroví, pozvali „emeritní“ zpěváky, farníky, z kněží také o.Vojtu Radocha, který na poslední setkání přijel jako doprovod študlovských (nyní působí jako kaplan v Přerově u o. Josefa Rosenberga).

V neděli 8. ledna odpoledne jsme v kostele přivítali všechny přítomné posluchače i zpěváky na společném koncertě. Náš sbor zazpíval části Vánoční mše z lidových koled od Štěpána Hlíny (vlastním jménem Rudolfa Dalibora Wünsche). Tato mše je složená z textů lidových koled, které se mezi hlasy prolínají. Naši hosté ze Študlova zazpívali Vánoční mši od zašovského rodáka Arnošta Borovičky a na závěr se všichni zpěváci sešli před oltářem, aby společně zazpívali „Narodil se Kristus Pán“. Poté jsme se přesunuli na faru, kde pokračovalo přátelské odpoledne s družnými hovory sboristů i zpěvem s harmonikami študlovských a o.Radocha. Nálada byla opravdu velmi příjemná a družná, parádně jsme si to všichni užili.

Na závěr se musím přiznat, že nácvik mše „od Hlíny“ si budeme všichni ve sboru dobře pamatovat, neboť nám dal před Vánoci „docela zabrat“. Pro zpěváky i varhaníka bylo občas těžké naučit se některé „zapeklité“ takty.

Všechno toto trápení nám však vynahradil ne-jeden rozhovor po koncertě se slovy uznání: „Klobouk dolů, jste dobří“. To sbor velmi potěšilo a povzbudilo. Všem patří dík za trpělivost i obětovaný čas.

Díky také za odhodlání pokračovat v setkávání dvou sborů. Díky, že se snažíme rozvíjet hřivny, které nám byly Bohem svěřeny.

/ MP

Tříkrálová sbírka

V sobotu 7. ledna vyrazili po dvou letech králi na Tříkrálovou sbírku do ulic Bratřejova. Vedoucím skupinek bylo rozděleno 6 zapečetěných kasiček, jedna na Václavák, dvě na Chrámečné a tři do obce: hořansko, střed a dolansko. Podařilo se vykoledovat rekordních 48 103,- Kč. Děkujeme koledníkům i dárcům, že svůj rok začali dobrým skutkem. / MP

Životopis jáhna Josefa

Josef Zádrapa se narodil 2. září 1935 rodičům Rozálii, rozené Zychové a Josefovi Zádrapovým. Měl o rok starší sestru Marii a ještě dalšího sourozence, který však umřel jako malé dítě. Mamka Rozálie pocházela z Bratřejova, z původního stavení, které potom jeho otec přestavěl. Rodina se živila zemědělstvím a malý Jožka trávil dětství v Bratřejově. Od 15 let se jeho život a místo působení na delší čas změnil. Po absolvování základní školy nastoupil v roce 1950 na vinohradnickou školu ve Valticích na jižní Moravě. Vinice školy tehdy sahaly až ke státní hranici s Rakouskem, která ještě nebyla úplně zadrátovaná a tak Josef vzpomínal, jak si starší kluci ze školy vyměňovali cigarety s rakouskými a kouřili na čáře. Po absolvování vyučení dostal perfektní umístěnkou do vinných sklepů v Brně. Už tehdy se projevila jeho dobrosrdečná povaha, protože na prosbu kamaráda mu přenechal toto místo a šel pracovat na Hodonínsko. Po absolvování dvouleté vojenské služby si našel místo v cihelně ve Vizovicích, protože chtěl být blízko domova. V té době musel na příkaz Okresního národního výboru nastoupit do Ostravy, do dolů, kde pracoval 5 let. Hrubé a drsné ostravské prostředí díky své tiché a mírné povaze přečkal - ale nevzpomínal na něj rád. Jediné světlé chvílky, které zmínil, byly, že chodil na fotbal na Baník. Potom si našel

místo o něco blíže, v gumárnách Rudý říjen v Otrokovicích, kam dojížděl na mopedu. Nakonec se mu podařilo najít si místo "v oboru" - v pálenici Jelínek ve Vizovicích, kde pracoval až do důchodu. Doma stále udržovali malé hospodářství. Když se jeho sestra Marie odstěhovala s rodinou do Zlína, zůstal v domě už jen s tetou Terezií, ale švagr mu jezdil pomáhat na poli. Miloval přírodu a od mládí včelařil. Medem obdarovával příbuzné a známé. I mě pomáhal v mých včelařských začátcích v Bratřejově a věnoval mi mé první včelstva. Strýc Jožka byl od dětství ministrantem a později se stal dlouholetým kostelníkem v Bratřejově. Co se však ví méně je, že se v období totality účastnil tajného teologického semináře po bytech s p. Zvěřinou. V červenci 1994 byl v Olomouci vysvěcen na trvalého jáhna. Při své duchovní službě suploval později chybějícího kněze, vedl bohoslužby slova, májové, navštěvoval nemocné, účastnil se poutí na Hostýn a na Velehrad. Byli jsme hrdí na našeho jáhna, když jsme ho mohli vidět u oltáře - vedle biskupa nebo kněží.

Všichni na něho budeme vzpomínat jako na prostého a poctivého člověka, který byl nenápadný, ale lidsky spolehlivý a čestný. Neměl žádné životní ambice, spíše se držel v pozadí a nenápadně pomáhal. Služba jáhna nebyla pro jeho povahu jistě úplně snadná, zejména v době, kdy už byl v letech a farnost zůstala bez kněze.

Dokud mohl, obětoval práci pro kostel a pro farnost zbytek životních sil. Od léta 2018 už nemohl být v domě sám, proto jeho rodina zajistila opatrování nejprve v Pozlovicích u Luhačovic a nakonec v klášteře Milosrdných sester sv. Kříže v Kroměříži, kde strávil své poslední životní období a kde také zemřel.

Za celý jeho život, za službu pro farnost i za obětavost a dobrosrdečnost mu chceme moc poděkovat. S vděčností na něj budeme vzpomínat.

/ Petr Jochec

Modlitba do nového roku

Dobrý Bože, chci ti poděkovat za všechno, co jsi mi v uplynulém roce daroval.

Provázal jsi mě a chránil před tím, abych nezabloudil. Daroval jsi mému životu úrodnost.

Děkuji ti za všechno, co ve mně vyrostlo, a za všechno, co se skrze mě událo pro druhé.

Když se ohlížím zpět za uplynulým rokem, napadá mě leccos, co nebylo zas tak dobré. Často jsem byl dost nevšimavý a prostě jen tak vplul do dne. Propásl jsem mnohé příležitosti k setkání a novému začátku ve vztazích s druhými lidmi. Také jsem lidi zraňoval, protože jsem příliš kroužil kolem sebe a nebyl citlivý vůči situaci druhých.

Odpusť, co jsem propásl nebo udělal špatně. Důvěřuji ve tvé odpuštění a chci pohřbít všechno, co mě obtěžuje, abych mohl vstoupit do nového roku jako nový člověk. Myslím také na všechny lidi, s nimiž jsem se v uplynulém roce dělil o svůj život, se kterými jsem se setkal. Žehnej jim, aby si stále uvědomovali, že jsou pod tvou žehnající rukou. Daruj jim ducha vděčnosti, aby vděčně vložili uplynulý rok do tvých dobrých rukou a plni důvěry vykročili do nového roku. Amen.

/ Anselma Grün

Dlouho křehké. Chléb a pečivo nám vydrží o něco déle čerstvé, když k nim do chlebovky nebo dózy vložíme překrojené jablko.

Chodí k vám do spíže na návštěvu mravenci? Rozlučte se s nimi ekologicky. Nasypte jim do cesty kmín nebo jedlou sodu. Nelíbí se jim ani prášek do pečiva – otočí se a půjdou raději jinam.

Nakoupila jste spoustu krásně křupavé karotky a nechcete, aby vám ovadla? Tak nebuďte příliš pořádkumilovná a neořezávejte jí hned nať.

Upečené maso. Krájíme až za 10 - 15 minut po částečném vychladnutí. Jinak nám z masa vyteče hodně šťávy.

Aby mléko nezкисло. Mléko ochráníme před rychlým zkysnutím přidáním špetky soli.

Odstraňování skvrn po čokoládě. Skvrny po kakau nebo čokoládě se jednoduše odstraňují teplým glycerínem a následným vymytím teplou vodou.

Na pomazánkovém másle nesmažte. Když dáte pomazánkové máslo na pánev, bude prskat. Má totiž nízký obsah mléčného tuku, zbytek je voda. Ale zase je velmi vhodné na zjemnění omáček, protože má méně kalorií než obyčejné máslo a přesto se postará o plné aroma. A co víc - ochucené pomazánkové máslo dodá omáčce originální příchuť.

PEKAŘI SE UŽ
NAUČILI ŠETŘIT

Přijde opilý muž domů a za dveřmi na něj čeká naštvaná tchyně s koštětem. Muž: zametáte nebo odlétáte? ♦ Únoscí: Unesli jsme tvou tchyni, posli 100 000 dolarů – A když ne? – Tak ti ji pošleme naklonovanou ♦ Optimista je muž, který se těší na manželství. Pesimista je ženatý optimista ♦ Fero, jak dlouho tu chytáš ryby? - Asi tři roky - A to ti nedošlo, že tady žádné ryby nejsou? - Ani ne, ale teď začínám mít pochybnosti ♦ Včera jsem nasela okurky a dneska je mám venku - Tak rychle? a co je to za odrůdu? - Normální, slepice je vytahaly ♦

Dědo, já ti přeju ke svátku všeco dobré. A jestli nemáš drobné, skočím ti je rozměnit v trafice ♦ Mladík, který sedí na lavičce se slečnou: Slečno, máme emancipaci, takže tu neseďte jak buchta a zkuste mne nabalit.

Hospody jsou plné Čechů, kteří řeší, jak vyjit s penězi